

Да ли сиромашни Американци гладују?

Пише: Даница Поповић, Крис МекГрил
понедељак, 30 новембар 2009 15:44

Да ли вест с насловом "[Влада САД: Више од 49 милиона Америчанаца гладује](#)" заправо значи да они "гладују на богат начин" или нема разлике између детета у САД и у Бијафри које "

редовно одлази на спавање гладно"? На то питање покушали су да одговоре Даница Поповић у

Политици

и Крис МекГрил у

Гардијану

Даница Поповић: Сиромаси у петособним кућама

Гледам недавно РТС и не могу да верујем: кажу, четрдесет милиона сиромашних у САД! Аууу, помислих, још до прошле године овакве вести су стизале из Бијафре, а ето дошао ред на најбогатије! И „Политика” се надовезала, и то не без везе, цитирала нам је нови „Евробарометар” у коме пише како је сваки шести грађанин ЕУ – сиромас! Кад сабереш САД и ЕУ испада да тамо живи скоро сто двадесет милиона сиромаса. Баш тако кажу: сиромаса.

Тада остаје само једно питање – нашла сам га на једном сајту, па да цитирам: „Да ли би икако било могуће да нам неко из наше владе каже када бисмо ми, макар оквирно, могли досећи ту њихову границу сиромаштва?”

Јер, стварно, како да се истински сажалим над примерима сиромаштва које нам дају наши медији? Како да ме, рецимо, погоди случај са РТС-а где говоре о неком Американцу који је на кредит купио петособну кућу, а сад неће да је прода него је одлучио да је рентира да би имао одакле да отплаћује кредит, док је породицу преселио у приколицу док криза не прође? Ја, која кућу са пет спаваћих соба у животу нисам ни видела (мислим, изнутра) и којој нико на свету не би одобрио кредит за куповину толике некретнине, сад ја њега да жалим, е па не могу. Нити могу да жалим његову супругу-домаћицу која је морала да почне да ради на три места, а најтеже јој пада то што своју децу једва виђа. Како да је жалим када српске жене управо овако живе – и са кризом и без кризе! Наравно, да не причамо о томе како из ове вести сазнајемо и то да тамо – усред кризе – жена без дана радног стажа може да ради на три места,

Да ли сиромашни Американци гладују?

Пише: Даница Поповић, Крис МекГрил
понедељак, 30 новембар 2009 15:44

гарантовано добија плату, то је тек посебна прича.

И коначно – бих ли се ја мењала са њима? Не знам, али није искључено. Кад прође криза, одоше они у своју петособну кућу, чим тај муж поново добије неки добро плаћени посао, какав је пре кризе имао, а сва је прилика да ће баш тако и бити. А да ли би се они мењали са мном или са вама, поштовани читаоче, и да ли би они прихватили послове које ми радимо – за паре које ми добијамо, шта мислите?

Одавде се, видите и сами, рачвају две приче. Једна је о капитализму, друга о сиромаштву, мада свакако постоји и она трећа, о плиткоумности извештача који уз буђав лебац за вечеру искрено жале неки имућан свет који пролази кроз тешка времена. И онда се питам, коју тему да изаберем за данашњу „Политику”, и бирам – сиромаштво.

Откуд четрдесет милиона сиромаша у најбогатијој земљи света? Е па нема их, у томе је виц. Од ових 40 милиона Америчанаца мало је „сиромаша” – ако сиромаштво значи непотпуно задовољење основних животних потреба као што су стан, храна, одећа, здравствена заштита и основно образовање. Напротив. Половина сиромашних домаћинстава у САД поседује кућу, и то не картонску него праву-правцату, а извештаји говоре да су то у просеку куће са три спаваће собе, два купатила, са гаражом и двориштем. Не бих сада да се загрцнете, ако пијете кафу, али тамо преко 75 одсто сиромашних домаћинстава има ауто, а тридесет одсто њих има два или више аутомобила, већина има машину за прање судова, као и машине за прање и сушење веша, док компјутер и приступ интернету има око 30 одсто сиромашних домаћинстава (ово последње имамо и ми, у истом проценту). Извештаји говоре да је тамо глад практично искорењена. У просеку, тек један од двеста Америчанаца неће имати довољно новца за хранљив оброк, али и њима се то дешава, само спорадично. Што ће рећи да у САД нема четрнаест него само пола процента „сиромаша” како би рекли у српским медијима. Дакле, има и правих сиромаша, али скоро тридесет пута мање него што су нам рекли!

И како је дошло до ове конфузије? Дошло је тако што постоје две мере сиромаштва – апсолутна (чија граница у међународним поређењима износи фамозних 1,25, односно два долара на дан) и релативна (која показује колико људи има плату мању од 60 одсто просечне плате у земљи). Дакле, чим у Америци не зарадиш годишње барем 22.025 долара – сиромашан си, па ти види. Ова линија релативног сиромаштва врло је погодна за дефинисање разних програма социјалне политике, али стварно мало говори о правом броју сиромашних. А смешно је тек ако узмете да сабирате „сиромаше” из земаља неједнаке развијености, као што су урадили у оном извештају о сиромаштву у Европској

Да ли сиромашни Американци гладују?

Пише: Даница Поповић, Крис МекГрил
понедељак, 30 новембар 2009 15:44

унији. Тамо су стварно сабирали бабе и жабе: испод границе релативног сиромаштва у Европској унији свакако ће бити и нека данска принцеза која станује у неком можда неокреченом дворцу, али и нека баба Бугарка која никад није сишла са планине (ову другу су и фотографисали), а заједно их, кажу, има осамдесет милиона.

Сиромаштво је озбиљна и веома осетљива тема. Много је гладних у свету, много деце умире од болести, много је оних који немају ни основне услове за достојан живот, па стварно нема смисла да се српски медији шегаче тим стварима тако што ће толики добростојећи свет називати сиромасима и оплакивати њихову горку судбину.

професорка Економског факултета у Београду, чланица ЦЛДС-а

(Политика, 18.11.2009)

Крис МекГрил: Све више Американаца гладује

Према државном извештају, који показује изненађујући пораст породица које не могу да приуште довољно хране, више од милион деце у Сједињеним Америчким Државама редовно одлази на спавање гладно.

Председник Барак Обама, који је обећао да ће искоренити гладовање деце, описао је као “узмирујуће” истраживање Министарства за пољопривреду, које каже да 50 милиона људи у САД – сваки шести становник – није могло да приушти да купи довољно хране у неком моменту прошле године, углавном због раста незапослености или лоше

Да ли сиромашни Американци гладују?

Пише: Даница Поповић, Крис МекГрил
понедељак, 30 новембар 2009 15:44

плаћених послова. То је пораст за једну трећину у поређењу са претходном годином, и највећи број гладних од када је ово истраживање почело 1995.

Том Вилсек, секретар за пољопривреду, каже: “Ови подаци су звоно за узбуну... За нас, да будемо озбиљнији када су глад и обезбеђивање хране у питању у нашој земљи.” Он је рекао и да очекује да подаци буду још гори за ову годину кад буду објављени 2010.

Извештај такође показује да је 6,7 милиона људи имало веома слабу исхрану зато што нису могли да набаве довољно хране. У овој групи 96% људи је изнело да нису имали довољно хране између две плате или социјалне помоћи. Скоро сви су рекли да не могу да приуште балансирану, здраву исхрану, и мада ситуација није тако лоша током целе године, 88% испитаника је потврдило да су имали тешкоће да се прехране током три или више месеци. Скоро половина је потврдила губитак телесне тежине зато што нису имали довољно новца да купе храну.

Број деце која живе у домаћинствима суоченим с проблемима неадекватне исхране порастао је за једну трећину и износи 17 милиона. Истраживање је такође показало да је већина родитеља који нису имали довољно да једу омогућила својој деци довољну количину хране, али је и поред тога више од једног милиона деце гладовало.

Најгоре погођене државе су на југу. Држава Мисисипи има највећи број становништва које трпи оскудицу у храни, а за њом су Тексас и Аркансас. Више од половине људи погођених оскудицом су мањине, углавном шпанског и афричког порекла.

Милиони других Америчанаца не гладују само зато што, као најсиромашнији, добијају државне купоне за храну, или се ослањају на добротворне организације за исхрану, као што је Feeding America (Хранећи Америку). У неким државама, као што је Западна Вирџинија, сваки шести становник користи купоне за храну.

Вики Ескара, председник организације Feeding America, која има 200 одељења за помоћ у исхрани становништва, и која користи 25 милиона људи, каже да су резултатима овог истраживања алармантни и да се ситуација непрекидно погоршава: “Иако су ови последњи подаци фрапантни, морам да подсетим да се односе на 2008. годину, а од тада је привреда значајно ослабила, и вероватно ће бити још много више људи

Да ли сиромашни Американци гладују?

Пише: Даница Поповић, Крис МекГрил
понедељак, 30 новембар 2009 15:44

погођених глађу него што овај извештај показује.”

Организација Feeding America износи да су захтеви за помоћ у исхрани у неким деловима САД већи за чак 50% у односу на претходну годину. Ескара каже: “Наша одељења за дистрибуцију хране сиромашнима нас зову сваког дана да нас обавесте да је потражња за основним прехранбеним производима највећа од када наша организација постоји.”

Главни узрок овоме је незапосленост, која је прешла 10%, као и све већи број радника чије је радно време смањено, или су морали да прихвате послове са минималном надницом. Чак и пре недавног финансијског колапса, многи људи нису могли да покрију основне трошкове живота, на пример они који дуго возе до радног места нарочито су били погођени порастом цене бензина.

Извештај је објављен у време одржавања конференције Уједињених нација о стању у светској исхрани. Генерални секретар УН рекао је на конференцији да сваких пет секунди једно дете умре од глади у свету.

(The Guardian Weekly, Australian Edition, 27.11.2009)

Превод: **Гордана Милановић**